

۲۰۲۱/۱۰/۰۸

محمد نسیم اسیر

فاجعه قرن

داغدیدگان افغانستان، در داخل و خارج، با انتشار لیست خونین از دوران رژیم سفاک و آدمکش خلق و پرچم و یافتن اسمای گمشدگان خود در آن لیست سیاه، زخم های التیام ناپذیر خود را تازه یافتند و با ریختن اشک های خونین و فرستادن نفرین و لعنت به آن نوکران شرف باخته اجنبی، محافل فاتحه خوانی و ختم قرآن برگزار نمودند. چنانچه در شهر فرانکفورت المان نیز به روز یکشنبه ۶ اکتوبر، محفلی به همین مناسبت در مسجد انصار، ترتیب و به من وظیفه سپردند تا بیاد و بود آن واقعه اسفبار شعری بسرایم که اینک با شما عزیزان یکجا از نظرمی گذرانیم:

دردا که نام گمشدگان، آشکاره شد	آتش، درون سینه ما پر شراره شد
می ریخت خون ز دیده مردم در انتظار	دامان صبر منتظران، پاره پاره شد
هر مادری که داغ پسر داشت بر جگر	آن داغ تازه گشت و مصیبت دو باره شد
یاد آنکه با اشاره بیگانگان به ملک	جمع پیادگان به زعامت سواره شد
دست سیه کشید سر از آستین جهل	خون های خلق ریخته با یک اشاره شد
برهم زدند نظم و امور اداره را	با قتل عام، در پی نظم اداره شد
خوردند و سوختند و شکستند و ریختند	در راس هر اداره، دو سه دزد داره شد
آزاده ملک ما، به پیشیزی فروختند	هر کار و هر اداره به دشمن اجازه شد
تنها نه یک قبیله مصیبت کشیده است	قومی اگر به شهر، دگر در مغاره شد
در قندز و تخار و بدخشان و فاریاب	در کابل و هرات و به کنج و کناره شد
در قندهار و زابل و لغمان و جوزجان	درپکتیا، مزار، همه پر خساره شد
پشتون و تاجک و پشه ای و بلوچ نیز	با اوزبک و به تُرکمن و با هزاره شد

خون می چکد ز دیده هر مرد و زن "اسیر"
زاندم که نام گمشدگان آشکاره شد

برای مطالب دیگر محمد نسیم اسپر روی عکس کلیک کنید

